

FESTIVITĂȚILE LA 150 DE ANI DE LA ÎNTEMEIEREA ȘCOLII FRANCEZE DE LA ATENA

În mijlocul unui superb parc, impecabil îngrijit, străjuit de copaci bătrâni, cu trandafiri și plante mediteraneene care îți încântă ochii, se găsește Școala Franceză de la Atena, cel mai vechi și cel mai prosper institut străin de arheologie, istorie antică și filologie din Grecia. Fastuoasele festivități organizate cu prilejul sărbătoririi sale, la care, pe lângă cei peste o mie de invitați, au venit să prezinte salutarile lor și cei doi președinți de Consilii de Miniștri, al Franței, Alain Juppé, și al Greciei, Constantin Simitis, au reprezentat un eveniment pentru întreaga lume arheologică. De-a lungul unei săptămâni, între 15 și 22 septembrie 1996, o serie de manifestări a avut loc, deschise de ședința solemnă de la Academia din Atena: la Muzeul Național unde s-a inaugurat expoziția „L'espace grec, 150 ans de fouilles de l'Ecole française d'Athènes”, colocolviul „Les politiques de l'archéologie, du milieu du XIXe à l'orée du XXIe siècle”, și excursiile de la Argos, Delos, Malia sau Thasos (cele mai importante șantiere ale Școlii).

Școala Franceză de la Atena este și astăzi unul dintre cele mai active și mai prestigioase centre de cercetare și de formare a specialiștilor francezi, dar și a celor străini. Deși calitatea de „membru al școlii” implicând un stagiu de 3 ani, este rezervată numai francezilor (promovați în urma unui sever concurs), lista celor străini este numeroasă (începând din anul 1900) și cuprinde în special belgieni, elvețieni, scandinavii, olandezi, polonezi. Din România numai Paul Nicorescu a dobândit această calitate în anul școlar 1924.

În timpul direcției actuale, a prof. Robert Etienne, Școala a dobândit o dezvoltare excepțională, sporindu-și atât personalul de cercetare, cât și pe cel administrativ. Încă din perioada direcției precedente, a prof. Olivier Picard, ea a fost marcată de un puternic suflu modernizator: informatizarea și dezvoltarea serviciilor noi, programe științifice pe vechile șantiere, susținerea unor activități din afara Greciei. Arheologia subacvatică științifică, inițiată în 1950 de scafandru Cousteau-Gagnan, a luat avânt în anii '80, prin săpăturile din portul Thasos. Preocupările în legătură cu organizarea spațiului antic, pe baza prospecțiunilor la sol, a interpretării fotografiilor aeriene sau a celor din satelit, s-au concentrat asupra insulei Thasos, asupra teritoriului rural de la Delos și a celui de la Malia.

După 1989, Școala și-a lărgit interesul spre țările fost comuniste din Est, inițind săpături comune în Ucraina (din nefericire sortite unui eșec rapid), în Albania, dar și în Egipt, unde un fost membru al Școlii conduce la Alexandria cercetări comune cu arheologii egipteni. Relațiile cu Rusia și Bulgaria s-au întărit.

Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan” a avut plăcerea de a-l primi ca oaspete pe prof. Robert Etienne. Relațiile institutului nostru cu Școala Franceză de la Atena sunt însă mult mai vechi. Ele datează din perioada direcției prof. Em. Condurachi, când, cu ocazia celui de-al doilea Congres „Eirene” de la Eforie (1960), organizat de prof. D. M. Pippidi, directorul Școlii Franceze de la Atena, prof. Georges Daux a venit în țara noastră, în temeiul unor legături mai vechi cu România. Am simțit de atunci o cordială relație cu Școala Franceză, eu însumi fiind oaspetele ei, în 1970, invitat de directorul din acea vreme prof. P. Amandry. În comunicarea pe care am prezentat-o la colocolviul din timpul acestor festivități, intitulată *L'Institut d'Archéologie „Vasile Pârvan” de l'Académie Roumaine et l'Ecole Française d'Athènes*, am evocat istoria acestor relații.

Urăm mulți ani, multe succese și ... „La trecutu-i falnic, falnic viitor!”.

Petre Alexandrescu